

מגמות. הבטחות - אך מה מידת הביצוע ?

מאת הל להרמן

נמצאת כ-100 ק"מ צפונית מערבית מקהיר (**). פל-חיים, אשר היו פעם צמיתים חסרי-קרקע של החקלאות הפיאודלית בארץ הנילוס, יושבו שם כאיכרים עצמאיים בכפרים "מצוחצחים" חדשים. האזור הוא רשמית כ"מפעל מורה-דרך" - תחילתה של תכנית בקנה מדה גדול.

המבקר מוצא שם כ-600 משפחות שיושבו בתנאים אשר ודאי שעדיפים הם על תנאי דלותם הקודמת. את ההבדל אפשר למודר לפי העובדה החשובה שבה מות המשק משוכנות במבנים נפרדים, במקום בבקתות אדוניהם. המקום ארוף אורה בלתי-רגילה של נקיון ושביעות-רצון. סוכני הקואופרטיבים והועד-המנהל-המרכזי עוסקים בטיפול בכל צרכיהם של

בניטו מוסוליני זכה להערצה רבה - מחוץ לאיטליה - על שהביא לכך שהרכבות תצאנה לדרך בזמן. רוב המצרים אינם יכולים להרשות לעצמם נסיעה ברכבות. אולם מרביתם כמעט ואינם יכולים להרשות לעצמם אף לקנות נעלים - או מזון, תרבות. מעון ודיור דיי-הצורך בשביל לחיות חיים הוגנים ולהיות צרים ובריאים.

כאשר תפסו קולונל גאמאל עבד-אל-נאצר ורעיו את השלטון ביולי 1952, דמו נתוני-הסטטיסטיקה החיוניים על מצרים בחלקם הגדול לסיפור מעשה "עשר המכות". למשל: 96.5 אחוז מאדמתה היו מדבר בלתי-ניתן לישוב; צפיפות התושבים היתה 350 איש על קילומטר מרובע (*); דונם מעובד אחד ויחיד צריך היה להספיק על מנת לכלכל אדם אחד; ההכנסה הלאומית לגולגולת היתה 100 דולר לשנה; שיעור האנאלפאביתים היה יותר מ-82 אחוזים. אורך החיים הממוצע היה 30 שנה - ומספר המצרים שהיו גועים בשחפת, גרענת או מחלות מעים, עלה על מספר האירופים שהרכיבו משקפים.

משקיפים זרים חשו היטב מצב זוועה זה. לא היה על גאנר לבצע פלאות של יעול באשר ללוחות-זמנים של רכבות - או כל דבר אחר - על מנת שיקנה לו בחוץ-לארץ מוניטין על כך שהרכבות יוצאות לדרך בזמן. הוא היה צריך רק להתייבב אי שם, מול מצוקתה הגדושה של מצרים, להכריז בתקיפות את כונתו להביא לכך שמצוקה זו תיעלם, ואחר להתחיל לסלקה זעיר-פה זעיר-שם.

כל כתב זר המגיע לקהיר, מוזמן נמרצות לבקר ב"חבל השחרור". זוהי רצועת אדמה-צחיחה ליד הדרך לאלכסנדריה שהפכה לניתנת-לעיבוד. היא

(*) למעשה, בשטח המיושב אשר כפי שציון המחבר מהווה 3.5% מהשטח הכולל, כ-600 נפש בקמ"ר. חמור.
(**) ראה ב"מערכות" חובי צ"ו, "עבודת-מחץ" באום צאכר. המער.

